

TURNUL DE VECHER

si Vestitele Prezentei lui Christos

„Păzitorule, cât mai este din noapte?
Sosește Dimineata, dar intuneacă
ca Noaptea!” Isa 21:11-12.

Vol. VIII. Luna Octombrie No. 10
Anul dela Adam 6052. Anul dela Christos 1924

CONTINUTUL

CREDINTĂ ȘI FAPTE	147
Gradele de credință	148
Sporirea credinții	148
Credința neclintită a lui Abraam	149
Incercările altor bătrâni	150
Alți credincioși	151
Incercarea credinții noastre	152
Dușmanul nostru	152
TEXTELE PENTRU ADUNĂRILE DE RUGĂCIUNE	153
CONFERINȚA STUDENȚILOR IN BIBLIE	157
Zina slujbei	158
Intrunirea publică	159
Sluga cea credincioasă	160
Calendarul pe anul 1925	146

„Pusu-m'am la streza mea, stam pe turn și căutam să
vedd ce mi se va zice și ce răspuns să dau eu celor ce se
opun”. — Habakuk 2:2.

REVISTA ACEASTA ȘI MISIUNEA EI SFÂNTĂ,

MISIUNEA acestei reviste, ca factor însemnat în studiul și cercetările Bibliei, este răspândirea cunoștinței creștine și de a servi ca mână de ajutor cercetătorilor bibliei după tesaurile înțelepciunii Dumnezești. Cercetările ei, se preocupă în mod deosebit cu examinarea profețiilor biblice în lumina întâmplărilor de azi; dar tratează articole speciale cu privire la credința și caracterul creștinului; prin urmare misiunea ei devine atât de importantă pentru toți credincioșii, fără considerare de credință, nume sau dominațiune.

Această revistă stă pază neclintită și apără singura temelie a speranței creștine, care, astăzi, de cei mai mulți, este deadreptul negată sau altecum invalidată, adică răscumpărarea prin sângele prețios a lui Isus Christos, „care s-a dat pe sine preț de răscumpărare (un preț corespunzător) pentru toți“ (1 Petru 1:19; 1 Timotei 2:6), și care, noi susținem, e singura bază a iertării păcatelor și apropiere către Dumnezeu. Intemeiați pe această bază sigură, urmează o clădire a caracterului simbolizat prin „aur, argint și pietre scumpe“ (1 Corinteni 3:11-15; 2 Petru 1:5-11), cari se trag din cuvântul lui Dumnezeu prin rugăciune și studiu. Iar mai departe, misiunea acestei reviste are ca scop: „Să lumineze tuturor care este întocmirea tainei (care) din veacuri (a fost) ascunsă, în (planul) lui Dumnezeu... ca înțelepciunea lui Dumnezeu, cea de multe feluri, să fie dată acum prin biserică la cunoștință... care nu a fost făcută cunoscut oamenilor din alte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum.“—Efeseni 3:9, 10, 4, 5.

Revista aceasta este liberă, stă în afară de orice sectă și crez omeneșc; pe de altă parte, se sârguiește ca fiecare articol să fie în armonie deplină cu voia lui Dumnezeu, cu cuvântul său exprimat și cu marele său plan, care prin Christos, Fiul său, îl duce la îndeplinire. Și de aceea, este liberă de a spune toate ce Domnul, Apostolii și Profeții au spus, fără frică și considerare, întru atâta în cât înțelepciunea Dumnezeiască ne este dată nouă să o pricepem. Scrierile și conducerea ei nu e dogmatică, ci cu încredere; pentrucă, bazându-ne cu neîndoită credință pe promisiunile sigure, ale lui Dumnezeu, noi știm ce afirmăm. E ținută cu încredințarea, de a se folosi numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvântului și edificarea poporului său în har și cunoștință. De aceea, pe cititori, nu numai că-i invităm, dar îi îndemnăm să probeze conținutul ei cu cuvântul lui Dumnezeu, care e sigur și nu înșală, și la care încontinuu dăm lămuriri pentru a ușura asemenea probare.

SFÂNTA SCRIPTURĂ NE ÎNVAȚĂ APRIAT

Că „biserica“, „aleșii“, sunt „Templul viului Dumnezeu“, rara creatură a mânelor sale. (1 Corinteni 3:15, 17; Efeseni 2:20-22) Clădirea acestui Templu a durat, începând de când Domnul nostru Isus a murit pentru omenire și a devenit Răscumpărătorul ei și Piatra Unghiulară la Templul Său, toată epoca evangheliei; iar când (Templul) va fi sfârșit, prin el va veni darul lui Dumnezeu „tuturor popoarelor.“—Facere 28:14; Galateni 3:16, 29.

Că în timpul de acuma se lucrează la cioplirea, formarea și instruirea credincioșilor consacrați; iar cu ultima dintre aceste „pietre vii, alese și prețioase“, lucrarea aceasta se termină, și marele Măestru divin le va aduna pe toate prin *prima înviere* într-un templu glorios; iar „mărirea lui Dumnezeu va umplea templul“, și va fi locul de înălțare al oamenilor cu Dumnezeu în cursul veacului milenar.—Apocalipsul 15:5-8.

Că baza oricărei speranțe, și în ce privește pe biserică, și în ce privește pe lume, constă în faptul, că „Isus Christos, darul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om“, și prin aceasta a îndeplinit o răscumpărare pentru toți; și „timpurile sale cuvenite“, va fi „lumina cea adevărată, care va lumina pe orice om venit în lume.“—Evrei 2:9; Ioan 1:9; 1:10; Matei 2:5, 6.

Că speranța Bisericii, adică a credincioșilor biruitori, este aceea de a fi „asemenea Lui“, de a ajunge să-l „vadă precum este“, și să fie „părtași firei Dumnezești“, împărțându-se, prin comonștenire, măririi Lui.—1 Ioan 3:2; Ioan Romani 8:17; 2 Petru 1:4.

Că misiunea prezentă a bisericii este aceea, de a lucra la propria ei desăvârșire și de a se pregăti pe sine pentru opera viitoare în planul lui Dumnezeu; să desvolte în sine orice har, să crească până la desăvârșire în toate fructele Templului sfânt, și să fie lumii martora lui Dumnezeu.—Efeseni 4:12; Matei 24:14; Apocalipsul 1:6; 20:6.

Că speranța pentru lume constă în binecuvântările cunoștinței și privilegiilor ce le va aduce împărăția de o mie de ani a lui Christos *tuturora*; înviere și restaurare la desăvârșirea și toate binecuvântările ce s'au pierdut de către Adam în Eden, vor fi împărțite de iubitul lor Răscumpărător și mărețea lui soată, biserică, tuturor acelor ce pe termenii ascultării punerii le vor primi, iar cei împotriviți și cu voia înrăutățiți, vor fi pe veci *distruși*.—Fapte 3:19-23; Isaia 35.

TURNUL DE VEGHERE

REVISTĂ RELIGIOASĂ LUNARĂ
REDACTATA DE UN COMITET

INISTRAȚIA: S'IRADA REGINA MARIA No 36. CLUJ.

TELEFON INTERURBAN 2446.

Adresa telegrafică: „VIATA“ Cluj

ABONAMENTUL: [PLATIBIL ÎNAINTE]

Artie fină	pe un an	150 Lei
Artie fină	pe jum. an	80 Lei
slavia		100 Dinari
ca		100 Leva
noația		40 Cor.
a		\$ 1.50

TABLOURI DE PERETE

Aduce la cunoștință că Societatea dispune de un număr de tablouri de perete, cu mai multe texte din Biblie, cari sunt de o frumuseță rară.

Tablouri cu table tari Prețul 25 Lei
Tablouri cu table moi Prețul 20 Lei
Să se comande până mai sunt.

CARTI IMPORTANTE

Următoarele cărți de citit și studiu, în cari se cuprind lucrări de o importanță deosebită atât în ce privește viața noastră de acum cât și viitorul necunoscut, din punctul de vedere general al lumii, deslegând problemele sociale morale și bisericesti ale lumii, și totodată făcând legătura dintre evenimentele ciudate ale zilei de azi și cauzele lor, cu încredințatul viitor plin de pace, viață, și fericire pe acest pământ, se pot obține de la noi:

„Planul divin al Vârștelor“ [354 pag. în pânză] 75 Lei
„Taina împlinirii“ [410 pag. ilustrat. legat în pânză] 100 „
„Viața lui Dumnezeu“ [340 pag. legat în pânză] 55 „

„Harfa lui Dumnezeu“ format mic	— — — —	66 „
„Socialismul și Biblia“	— — — —	6 „
„Tabernacolul“	— — — —	30 „
„Mana cerească“ [ediție în pânză]	— — — —	100 „
„Mana cerească“ simplă	— — — —	50 „

[Pentru colportori prețuri speciale].

Dezastrul Lumii—De ce? — — — — 15 Lei
Un Guvern de dorit — — — — 15 Lei

BIBLI

698/a	Format mare, leg. piele și aurită	— — —	450 Lei
698	Format mare, leg. pânză și aurită	— — —	320 „
697/a	Format mare, leg. piele și ne aurită	— — —	320 „
697	Format mare, leg. pânză și ne aurită	— — —	220 „
692	Format mic de masă, leg. în pânzane aurită	— — —	100 „
691	Format mic de masă, leg. în carton	— — —	90 „
Testamente cu Psalmi de Cornilescu postea este			
socotită în preț — — — — — 25 „			

CARTI DE CANTARI

Să aduce la cunoștința fraților că Cartea de Cântări epuizată odată, a fost retipărită și să poate avea iarăși în orice număr [cantitate]. Cântările și formatul sunt tot aceleași și în cea veche, cu excepția a vr'o 20-30 de cântări noi, iar legătura e [numai] în pânză. Prețul 75 Lei

CALENDARELE PE ANUL 1925

Se aduce la cunoștința fraților că Calendarul anului 1925 este gata și se poate comanda în orice cantitate. Calendarul conține peste 250 pagini cu nuanțe roșii și albe. Prețul Calendarului este 17 lei. Așadar, cari vor comanda 50 sau de la 50 în sus vor avea o reducere de 25%. Pentru colportori prețuri spec

TURNUL DE VEGHERE ȘI VESTIREA PRESENTEI LUI CHRISTOS

VCL. VIII.

CLUJ

OCTOMBRIE 1924

BROOKLYN

NO. 10

CREDINȚĂ ȘI FAPTE

„Care este folosul, frații mei, dacă zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Oare credința îl poate mântui?”—Iacob 2:14.

CREDINȚA se poate defini ca o înțelegere și apreciere intelectuală a Cuvântului lui Dumnezeu, bizuindu-se pe o desăvârșită încredere în acest cuvânt. Fapte înseamnă a se angaja într-o vocațiune sau ocupație urmând harnic țintei aceștia.

²Credința unui creștin se bazează pe făgăduințele lui Dumnezeu, iar vocațiunea sa este să fie angajat în chip activ în slujba Domnului. Asta înseamnă că va lucra din toate puterile sale la ceea ce mâinile sale pot înfăptui pentru gloria Domnului. Fiecare creștin este chemat să-și dovedească credința prin înfăptuirea datoriei pe care i-a dat-o Domnul.

³Venind spiritul sfânt al lui Dumnezeu asupra lui Isus după consacrarea și ungerea Sa la Iordan, Isus citi următoarele din cuvintele profetului: „Spiritul Domnului: peste mine, pentru care m'a uns ca să binevestesc săracilor, m'a trimis ca să tămăduiesc pe cei zdrobiți cu inima, să vestesc ertare celor în robie, și orbilor vedere, să dau drumul celor apăsați și să vestesc an plăcut Domnului.” (Luca 4:18, 19; Isaia 61:1, 2) Citând aceste cuvinte ale Profetului, el închise cartea și se așeză. Nu era timpul convenit ca Isus să îndeplinească cealaltă însărcinare, menționată în acelaș text; adică proclamarea „zilei de răzbuflare a Domnului.” Această parte a misiunii Sale, era rezervată pentru a doua prezentă a Sa, când Isus o va îndeplini împreună cu ceilalți membri ai trupului. Deoarece acest timp a sosit, este datoria fiecărui uns cu spiritul Domnului să îndeplinească atât prima cât și a doua parte a misiunii Sale.

⁴Când timpul despărțirii Domnului de lucrurile pământești sosisi, el spuse discipolilor Săi că se va ruga Tatălui, și că răspunzând cerinței sale, Tatăl le va dărui pe Mângăetorul, adică Spiritul sfânt al adevărului. Isus își arată credința absolută, că Tatăl îi va satisface dorința. El spuse: „Și eu voi ruga pe Tatăl, și va da vouă un alt Mângăetor... pe Mângăetorul Spiritului sfânt... El vă va învăța tot și vă va aduce aminte tot ce v'am zis... acela va mărturisi pentru mine.”—Ioan 14:16, 26; 15:26.

⁵După ce Isus înviase, dar mai înainte de

înălțarea sa la Tatăl, el spuse discipolilor săi: „Și eu trimit făgăduința Tatălui meu peste voi; iar voi stați în orașul Ierusalim până ce veți fi îmbrăcați cu putere de sus.” (Luca 24:49) El dovedi astfel că Tatăl auzise rugămintea lui, pe care i-o va îndeplini la timpul convenit. Și era atât de sigur de aceasta, încât spuse discipolilor ce trebuiau să facă. El le spuse să nu plece din Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui. Fapte 1:4.

⁶De aceea discipolii cari umblaseră cu dânsul, și cari la Rusalii fură dăruiți și unși cu spiritul Domnului, se referau la această ca „promisiunea Ssfântului Spirit” și „ritul sfânt al făgăduinței.” Apoi iar „căr găduința prin credința în Isus Christos poate fi dăruită acelor cari cred” și „căr găduința spiritului prin credință.”—Fapte 2:33; Efeseni 1:13; Galateni 3:22, 14.

⁷Dupa ce Domnul s'a înălțat la cer, discipolii așteptând realizarea făgăduinței stăruiau într'un cuget în rugăciune.” (Fapte 1:14) Astfel ei și-au manifestat credința prin fapte, iar la timpul hotărât de Domnul, credința lor a fost răsplătită.

⁸Credința nu înseamnă numai concepția mentală a unui lucru ci convingerea că acest lucru este adevărat. Inșă prin conduită poți demonstra că posezi sau nu această credință. Toți acei cari au primit vre-odată de la Tatăl făgăduința Spiritului Sfânt, au primit-o ca o consecință a încrederii lor netăcute în Domnul. Unii dintre evrei, după înălțarea lui Isus, cari se credeau ca discipolii săi, aveau convingerea că toate binecuvântările ce le primiseră erau dăruite prin Lege. Sf. Pavel le scrise și le puse această întrebare: „Aceasta numai voesc să aflu de la voi: din lucruri ale legii ați primit spiritul sau din ascultarea credinței?” (Galateni 3:2) Răspunsul se înțelege dela sine.

⁹Cu altă ocazie Apostolul spunc lămurit, că niciunul nu e îndreptat prin lege pentru-că nici unul n'a ținut-o. Referitor la făgăduința dată de Domnul, el scris: „Prin care am avut și apropierea prin credință la acest dar, în care stăm și ne lăudăm pe nădăjdea măririi lui Dumnezeu.” (Romani 5:2) A sta nu înseamnă să zădărească sta neocupat, ci a fi stă-

tornic, așteptând timpul când dorința inimii va fi pe deplin realizată, și a îndrepta toate silințele conformării acelor reguli care sunt așezate de Domnul pentru acei cari vor să moștenească promisiunea.

GRADELE DE CREDINȚĂ

¹⁰Nu fiecare om posedă același grad de credință. Unii au mai puțină cunoștință de Cuvântul Domnului și se bizue mai puțin pe dânsa. Alții au o concepție mai largă și se bizue și mai puțin. Acela care are vre-o cunoștință de planul divin, bizuindu-se pe el cu încredere, se conduce în conformitate cu acesta, acela posedă și-și exercită credința. Sunt unii cari arată că nu ajung nici odată la o deplină credință a Cuvântului Domnului. Referindu-se la aceștia, Apostolul spune, că „Totdeauna învățând și neputând veni niciodată la cunoștința deplină a adevărului.”—2 Timotei 3:7, 8.

¹¹Din nou Sft. Pavel menționează o clasă care posedă o oarecare credință, fiind însă foarte slabi în profesarea ei. (Romani 14:1) Aceasta se datorește adesea lipsei de cunoaștere a Cuvântului Domnului, precum și inactivității, în orice împrejurare, de ași dovedi credința și devotamentul față de dânsa. Dacă vreunul este în posesia adevărului, să nu se lase să fie atras și reținut de el. Însă primind adevărul pentru alt motiv decât iubirea de adevăr, el nu va fi capabil să rămână neclintit când va veni încercarea.

¹²Unii mai puțin credincioși devin încăpățânați și infumurați, neavând deplină încredere în Domnul. Aceștia se încred în persoana lor mai mult decât ar trebui. Apostolul spune că fiecare om ar trebui să fie încrezut în Domnul și nu în sine, și să gândească conform măsurii de credință dată fiecăruia de Domnul. (Romani 12:3) Dacă Dumnezeu a înzestrat pe cineva cu oarecari calități cari i-ar putea fi de folos, atunci omul acela ar trebui să îndeplinească datorită cerute cu bucurie și umilință, recunoscând toate meritele Domnului.

¹³Dumnezeu înzestră biserica primitivă cu anumite daruri ale Spiritului Sfânt; adică înțelepciune, știință, vindecare, minuni, profeții, etc. Aceste diferite daruri fură dăruite acolo unde puteau îndeplini cele mai bune rezultate. Cu timpul, multe din aceste daruri, căpătură cu totul. Totuș este adevărat, că Domnul a dăruit mai multă credință unora decât altora. Ceeace fiecare dintre noi ar trebui să facă, este să caute cuvios la ce este calificat pentru slujba Domnului, îndeplinind-o spre gloria Domnului.

SPORIREA CREDINȚEI

¹⁴Este esențial pentru noua creație a lui Christos ca să-i crească credința în Dumnezeu. Deși dăruită cu Spiritul sfânt, totuș este înlănu-

tuită de materie, de organismul său. Atât mintea cât și vorba sa sunt imperfecte; nu poate nici gândi nici vorbi cum trebuie. Chiar și conduita sa este departe de a fi cum trebuie. Dorește din tot sufletul să aibă aprobarea Domnului și iertarea sa; pentru a obține aceste însă trebuie să aibe credință. Sft. Ioan scriind Bisericei spune că Dumnezeu este drept și credincios în iertarea păcatelor, atunci când le mărturisim. (1 Ioan 1:9) Trebuie însă să ne rugăm cu credință, convinși că Isus Christos este satisfacția păcatelor noastre; că El este Advocatul nostru și că prin meritul său vom fi purificați, rămânând perfecți și întregi în fața Domnului.

¹⁵Tot astfel ar trebui să desvoltăm și spiritul iertării față de semenii noștri. Odată Sft. Petru veni la Domnul și-i spuse: „Doamne de câte ori îmi va greși fratele meu și-i voi erta lui? Până de șapte ori? Isus îi zice, nu zic ție până de șapte ori, ci până de șaptezeci de ori șapte.”—Matei 18:21, 22.

¹⁶Domnul discutând același subiect, după povestirea Sfântului Luca, spune: „Și dacă va fi greșit ție de șapte ori pe zi și de șapte ori se va fi întors la tine zicând: mă pocăesc, îl vei ierta. Și apostolii ziseră Domnului: dă-ne mai multă credință.” (Luca 17:4, 5) Esențialul arătat aci este că avem nevoie de credință spre a putea ierta semenilor noștri, amintindu-ne că și noi trebuie să cerem iertarea Domnului și s'o cerem cu credință; tot așa precum trebuie să ne rugăm, să ne ierte păcatele noastre precum și noi iertăm celor cari au greșit față de noi. Urmează de aci că sporindu-ne credința el ne va spori și dispoziția de a dăruii milă și iertare unul altuia. O astfel de credință sporită este absolut esențială spre desvoltarea ființei noi.

¹⁷Sft. Pavel citând din Profetul Habakuk (2:4), spune: „Și cel drept al meu, va fi viu prin credință.” (Ebrei 10:38) Aceasta se aplică în primul rând lui Isus Christos, cel drept. El și-a menținut dreptul la viață prin fidelitatea și încrederea Sa în îndeplinirea obligațiilor Sale față de acesta. Același principiu se aplică și acelor cari, dăruiti cu Spiritul Sfânt, trebuie să profeseze credința spre a continua să trăiască. De aci necesitatea sporirii în credință.

¹⁸Sft. Scriptură insistă asupra importanței sporirii în credință. Scriind Bisericei din Tesalononic, Sft. Pavel povestește, cum el și tovarășii săi se rugau zi și noapte ca „să vedem fața voastră și să împlinim lipsurile credinței voastre.” (1 Tesaloniceni 3:10) Tot astfel el scrie și Efesenilor: „Până când toți vom fi ajuns la unirea credinței a cunoștinței lămurite a Fiului lui Dumnezeu; la bărbat desăvârșit, la măsură de vârstă a împlinirii lui Christos.”—Efeseni 4:11

Biaglott.

¹⁹Cu cât e mai mare credința cuiva, cu

atât mai mare e și iubirea și devotamentul său față de Domnul, și cu atât mai curată va fi și inima sa.

²⁰Instruindu-l pe Timotei cum ar putea să-și ajute tovarașii, Sft. Pavel spune: „Acestea spunându-le fraților vei fi al lui Christos Isus bun slujitor, fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței și ale învățături bune pe care ai urmat-o.” (1 Timotei 4:6) El ne arată că Timotei a ajuns la această stare de credință, și-i poruncește să predice tovarășilor săi spre atingerea aceluiași scop.

FIL DE VI

²¹Dumnezeu dori ca în Biblie să se scrie povestea oamenilor cari au fost fideli sau credincioși Cuvântului Său, astfel ca noile creaturi în Isus Christos să fie încurajate. Suntem siguri de aceasta când Sft. Pavel spune: „Pentru că toate care fură scrise mai înainte, spre învățatura noastră fură scrise, ca prin stăruința și prin mângăierea scripturilor să avem nădejdea noastră.” (Romani 15:4) Nu poate exista speranța fără credință. Nu te poți bucura în așteptarea unui lucru, dacă nu crezi în acest lucru. Și deoarece creștinul este în așteptarea Impărăției, la care va avea parte, precum și la binecuvântările cari vor urma, el are bucurie hrănindu-se cu lucrurile pe cari i-le-a pregătit Domnul ca să-și poată spori credința. Narațiunea sau povestirea oamenilor fideli ai timpurilor trecute a fost făcută în acest scop.

²²Despre Abraam se pomeneste adesea ca fiind tatăl credincioșilor. Totuși, înaintea vremii lui Abraam, au fost și alții cari și-au manifestat credința. Sft. Pavel dresază o listă lungă a acestora; iar în capul listei este Abel, despre care Domnul scrie: „Abel credință având aduse lui Dumnezeu mai bună jertfă decât Cain, prin care credință dă dovadă că este drept, dând Dumnezeu mărturie la darurile lui, și printr'însa vorbește încă, deși a murit.”—Ebrei 11:4.

²³Un alt exemplu de fidelitate a fost Enoch. El trăise 365 de ani. „Și toate zilele lui Enoch au fost trei sute șasezeci și cinci de ani. Și Enoch, după-ce umblase după Dumnezeu, nu se mai văzu, că Dumnezeu îl luă pe el.” (Facere 5:23, 24) Privitor la dânsul, Sft. Pavel scrie: „Pentru a sa credință Enoch fu strămutat ca să nu vadă moartea, și nu fu aflat pentru că Dumnezeu îl strămutase.” (Ebrei 11:5) Enoch fu recompensat pentru credința sa. El auzise, fără îndoială, despre nesupunerea lui Adam în rai, despre, exilarea sa, și despre consecințele rele care rezultară de aci pentru Adam și urmașii săi. Tot astfel auzise și despre făgăduința Domnului, că sămânța femeii va distruge capul șarpelui; și el avea încredere că va veni timpul când această făgăduință va fi împlinită. De aceea el avu încredere în Domnul și nu se

lea sa. Dacă s'a scris că Dumnezeu îl luă pe Enoch, asta nu înseamnă că îl duse în cer. Mult după aceasta Isus spuse: „Și nimenea nu s'a suit în cer decât numai cel care s'a pogorit din cer, Fiul omului care este în cer.” (Ioan 3:13) Nici nu înseamnă că el scăpă de moarte, căci Sft. Pavel spune: „Potrivit credinței au murit aceștia toți (evident că-l include și pe Enoch) neluând cu sine făgăduințele ci de departe văzându-le și zicând bun venit, și mărturisind că streini și trecători sunt pe pământ.” (Ebrei 11:13) Atunci de ce spune Sf. Scriptură că Enoch n'a fost?

²⁴Sft. Iuda se referă la profetia lui Enoch, cerând o interpretare armonioasă a acestor texte. Enoch avu o viziune, și văzu că va veni timpul când nu va mai fi moarte. Era viziunea despre domnia lui Christos, când răul va fi înlăturat și dreptatea recompensată pe vecie. El crezu în această viziune. În închipuirea minții sale, el fu transpus în această glorioasă zi a restaurării. Dându-i această viziune, Dumnezeu îi acordă o morate instantanee, în loc de o boală lungă, sau de o bătrânețe neputincoasă. De aceea el „n'a fost.”—Iuda 14, 15.

²⁵Unele din manuscriptele vechi, exprimă această gândire, privitor la transpunerea Enoch: „El nu mai fu găsit printre cei vii.” De observat că trăise 365 ani. Și această poate fi semnificativ; putea indica ce scurtă este viața omului, chiar numai o zi. Probabil că pe vremea aceea era multă neîncredere privitor la existența lui Dumnezeu. Era mult ca să-i încredințăm credința; totuși credința sa era puternică și triumfă asupra tuturor acestor situațiuni și influențe. El crezu că Dumnezeu există, și că va recompensa pe acei cari îl caută mereu; și Dumnezeu îl recompensă în consecință, acordându-i viziunea lucrurilor glorioase ce-l așteaptă în cer, și apoi îi închise repede ochii.

²⁶Un alt credincios era Noe. Deși trăise mulți ani, nu apucase niciodată o furtună, căci pe vremea aceea Dumnezeu nu trimetea de acestea pe pământ. Până la vremea aceea, el nu văzuse decât o ceață care vîdicându-se, lăsa în urma-i umezeala care uda pământul. (Facere 2:6) Dumnezeu spuse însă lui Noe că va veni un mare potop. Prin credință, astfel prevestit de Domnul și împins de frica și respectul Domnului, Noe pregăti o corabie spre a salva pe membrii familiei sale. Prin acest exercițiu al credinței el condamnă lumea, adică pe acei din jurul său. Iar prin credința Sa el devenise un moștenitor al dreptății.—Ebrei 11:7.

CREDINȚA NECLINTITĂ A LUI ABRAAM

²⁷Pe scena lumii apare apoi Abraam. Folosindu-se el spre a zugrăvi marele sacrificiu al pășitor, Dumnezeu încercă până la

limită credința lui Abraam. Abraam posedă multe bunuri în țara nașterii sale. El trăia într-o parte fertilă a pământului împreună cu tatăl său care era păgân. (Iosua 24:2; Facerere 13:2; 14:14) Abraam avea deci tot motivul să rămână cu rudele sale, bucurându-se de Logățiile și fructele țării în care fu născut. Din contră el dorea după o adevărată cunoaștere a Domnului pe care-l căuta cu străduință. Și astfel Sft. Pavel spune despre dânsul: „Pentru a sa credință Abraam chemat fiind se supuse ca să iasă [din țara sa] la locul pe care avea să-l ia în moștenire [Canaan], și eși neștiind încotro merge. Credință având stătu vremnic în pământul făgăduinței ca în pământ străin, locuind în corturi, cu Isaac și Iacob, împreună moștenitori ai aceluiași făgăduințe; Pentru că așteptă cetatea [simbol pentru guvernământ] ce are temelii [nu a clădirilor omenești], al cărei meșter și întemeietor este Dumnezeu.” „Abraam Tatăl vostru fu bucuros să văză ziua mea, și văzu și fu mulțumit.”—Ebrei 11:8-10; Ioan 8:56.

²⁸Sft. Pavel evidențiază aceste lucruri priuitoare la Abraam, pentru ca se știe că el va fi moștenitorul lumii, iar Abraam crezu Cuvântul Domnului, făgăduindu-i că el va fi părinte multor națiuni, că credința sa îi fu socotită întru dreptate, iar el adoptă circumciziunea care pecetluiește această convenție a încrederii lui în Domnul.

²⁹Aci el se apropie de Sft. Pavel în argumentarea sa măiastră, privitoare la credință: „Ce vom zice că Abraam strămoșul nostru a fost aflat după trup? Pentru că dacă Abram a fost din lucruri îndreptățit, are cuvânt de laudă, dar nu înaintea lui Dumnezeu. Căci ce zice Scriptura? Abraam crezu lui Dumnezeu, și i se socoti ca îndreptățire. . . . Deci cum să socoti? Fiind el în tăiere împrejur sau netăiere împrejur. Și semn de tăiere împrejur primi ca pecete a îndreptățirii credinței celei în netăierea împrejur, pentru ca să fie el părintele tuturor care în netăiere împrejur își cred, spre a li se socoti și lor îndreptățire. . . . Pentru că făgăduința, ca să fie el moștenitor al lumii, n'a fost făcută nici lui Abraam nici urmașilor săi prin lege, ci prin îndreptățire din credință. . . . De aceea din credință sunt moștenitori, ca să fie ei după dar, pentru că făgăduința să fie pentru cei din credința lui Abraam, care este părintele nostru tuturor, care împotriva nădejzii, pe nădejde întemeiat crezu, ca să fie el părinte al multor neamuri după rostirea: „astfel vor fi urmași tăi”; și fiindcă nu fu slab în credință, nu-și îndreptă privirea la însuși corpul său amorțit—fiind cam de o sută de ani,—nici la amorțirea pântecelui Sarei; și în vedere făgăduinței lui Dumnezeu nu șovăi în nepredință, ci fu împuțernicit în credință, dând mărire lui Dumnezeu, și deplin încre-

dințat fiind că ceea ce a făgăduit puternic este să și facă. De aceea „i-se socoti ca îndreptățire”.—Rom. 4:1-3, 10, 11, 13, 16, 18-22.

³⁰Suprema încercare a lui Abraam a fost atunci când Dumnezeu îi porunci să-și jertfească singurul său fiu. El nu ezită și se pregătia s'o facă. El călători o distanță lungă până la Muntele Moria păstrând secretul în sufletul său. El nu comunică cu nimeni altul spre a avea vre-o ușurare, ci avea încredere în Dumnezeu. Când ajunse la locul ficsat, el legă pe singurul său fiu de altar, și era gata să curme viața fiului său, când Iehova îl opri prin îngerii săi.

³¹Aci Dumnezeu a vrut să ne zugrăvească multe. Abraam reprezintă pe Iehova, iar Isaac, fiul, pe Isus din Nazaret. Abraam însă nu înțelese aceasta. Marea încercare pentru dânsul era credința în Dumnezeu, și din cauza acestei nețărnumite încrederi, Iehova îl recompensă, Abraam fiind mai adesea citat în Biblie ca un erou al credinței, mai mult decât oricare altul.

³²Apostolul Pavel, discutând chestiunea selecțiunii Bisericii, spune: „Căci negreșit nu de îngeri are grijă, ci de urmașii lui Abram are grijă”. (Ebrei 2:16, Diaglott) Prin aceasta înțelegem că alegând mireasa lui Christos, Dumnezeu trece pe lângă îngeri și alege dintre oameni pe acei cari sunt din sămânța lui Abraam, nu numai acei cari sunt din sămânța naturală, ci acei cari posed credința lui Abraam. Urmează deci, că dacă asta este criteriul alegerii, atunci credința fiecăruia trebuie să fie sever încercată; și numai aceia cari persistă în credință și sunt fideli până la sfârșit, vor primi recompensa vieții veșnice, care le-a fost făgăduită.

INCERCĂRILE ALTOR BĂTRANI EROI

³³Isaac trebuia să aibă multă credință ca să poată vedea ultimele binecuvântări acordate fiilor săi Iacob și Esau, foarte învrăjbiți unul în contra celuilalt. Trebuia de asemenea să aibă multă credință spre a putea crede că nepoții săi, Efraim și Manasse, vor fi mai târziu conducătorii unor mari triburi.

³⁴Iosif profesa multă încredere în Dumnezeu și în făgăduința sa. Când crezu că făgăduința lui Abraam va fi împlinită și că sămânța lui, când va fi completată va fi stăpână pe Canaan, binecuvântând omenirea, el își manifestă credința cerând să i-se transporte rămășițele sale pământeste la Canaan spre a face parte din pământul său sacru.

³⁵Credința în Dumnezeu a părinților lui Moise, îl feri pe acesta de a suferi moartea din mâna unui tiran nelegiuit. Trebuia multă credință din partea lui Moise ca să renunțe la poziția sa înaltă ca probabil moștenitor al tronului egiptean, părăsindu-și țara pentru a porni departe, și să se întoarcă apoi

înapoi spre a-i scoate pe israeliți de acolo în condiții foarte periculoase.

³⁶Tot credința îi duse pe israeliți să treacă Iordanul urmându-l pe Iosua, și apoi să înconjure zidurile Ierichonului sunând din trompete.

³⁷Rahab își manifestă credința în Dumnezeu când profită de ocazia de a ascunde șpionii.

³⁸Un alt exemplu de mare credință fu Ghe-deon. Prin credință el fu hotărît să dărime idolii strămoșilor săi, atacând apoi numai cu o mână de oameni pe Madianiți, cari o luară la fugă.

³⁹Mare fu credința lui Barak când se revoltă în contra lui Sisera și-l învinse, deși acesta pōseda nouă sute de care de fier.

⁴⁰Tot credința îl făcu pe Samson să se roage ca să i-se dăruiască puterea spre a putea distruge templul Filistenilor, care căzu distrugând cele trei mii de Filistenii.

⁴¹Ieftae, fiul unei prostituate, exilat dintre semenii săi, prin credința sa în făgăduința Domnului întreprinse și izbuti să cucerească pe Amoniți.

⁴²Tot credința în Dumnezeu îl îndemnă pe David, copil numai, să se lupte în contra uriașului Goliat.

⁴³Tot credința în Dumnezeu îl hotărî pe Samuel să ungă ca rege pe David, pe când Saul sta încă pe tron.

⁴⁴Povestind despre acești eroi ai credinței, Sft. Pavel devine elocuent, zicând: „Și ce să spun mai mult? Căci îmi lipsește timpul să vorbesc despre Ghedeon, și despre Barak, Samson și Ieftae, David și Samuel precum și despre profeți. Toți aceștia prin credință cuceriră regate, făcură dreptate, obținură făgăduințe, astupară guri de lei, stinseră putere de foc, scăpară din tăișul sabiei, din slabi deveniră puternici și învinseră armatele inamicilor. Femeile își văzură morții înviind, iar alții fură torturați pentrucă nu acceptau eliberarea. Alții fură puși la grele încercări prin ironii și bătăi, ba chiar zvârliți în închisoare prin sabie. Ei umblau risipiți îmbrăcați în piei de animale, triști și chinuiți, rătăceau prin deșerturi, prin munți și prin văgăuinle pământului. Și toți aceștia, deși fideli, nu primiră făgăduința Domnului.

⁴⁵E de remarcant că toți aceștia oameni își dovediră credința prin fapte și nu numai prin vorbe. Domnul dorește ca poporul său să știe acest lucru, astfel ca credința sa să-i sporească, ca să poată fi puternici în Domnul și în credința puterii Sale, mai ales în aceste vremuri. Impărăția Domnului se apropie. Nu este timpul acum să fim slabi în credința noastră, sau descurajați pentrucă unora li se pare că anul 1925 nu va aduce ceea ce așteptăm. Toate făgăduințele Domnului vor fi îndeplinite la timpul cuvenit.

ALȚI CREDINCIOȘI

⁴⁶Isus Christos este autorul credinței Bisericei. Apostolul, socotind pe acei cari îl prețedară pe pământ, spune Bisericei să privească la Christos, autorul credinței noastre, considerând încercarea la care a fost pus. Legătura sa cu Tatăl fu atinsă odată numai, și atunci cu scopul ca Isus să ia locul păcătoșului, simțind rezultatele un timp oarecare. Această despărțire de Iehova îi rupse inima și-l făcu ca în agonie să exclame, disperat: „Dumnezeul meu, de ce m'ai părăsit? Dar chiar și aci credința sa fu triumfătoare; căci urmă imediat strigătul de victorie: „S'a sfârșit!“ Tată, în mâinile tale încredințez spiritul meu“. (Ioan 19:30; Luca 23:46) El dovedi credința prin fapte. Domnul spuse: „Tatăl meu până acum lucrează, și eu lucrez“. (Ioan 5:17) După un timp el spuse iar: „Pentru că m'am pogorit din cer nu ca să fac voia mea, ci voia celui care m'a trimis.“ (Ioan 3:38) El fu harnic în îndeplinirea celor spuse, lăsându-ne un exemplu demn de imitat.

⁴⁷Sft. Pavel era un om cu mare autoritate; iar autoritatea sa consta în încrederea sa neclinită în Domnul. Din cauza marelui fidelității și credința ce o avea Sf. Pavel, Domnul îl recompensă mai mult de cât pe ceilalți apostoli. Prin credința el văzu și scrisese atunci: „Prin credință pricepem că veacurile au fost întocmite prin cuvântul lui Dumnezeu, ca ceea ce este văzut să nu fie făcut din cele ce să arată.“ (Ebrei 11:3) Știința încă nu destăinuise omului că materia se compune din electroni; însă Apostolul credea că Iehova făcuse toate lucrările din altele invizibile pentru noi. În mai multe rânduri credința sa fu pusă la grea încercare. El părăsi toată speranța și perspectivele pe care le poate avea un om cu situația și influența sa socială. Și toate acestea el le socotea nimic, că să poată câștiga pe Christos, căutând încă există vr'un mijloc spre a deveni conform morții Domnului, cu ținta ca să poată deveni părtaș al învierii lui Christos.—Filipeni 3:3-11.

⁴⁸Când Sft. Pavel își croise calea, având asigurarea că a fost fidel Domnului, el spuse, plin de încredere, lui Timotei: Lupta bună m'am luptat, drumul l-am făcut, credința am păzit; În sfârșit îmi este păstrată a îndreptării cunună, pe care mi-o va da în ziua aceea Domnul, dreptul Judecător, dar nu numai mie ci și tuturor cari au iubit arătarea lui.—2 Timotei 4:7, 8.

⁴⁹Mai sunt încă și alți eroi ai credinței menționați în Sf. Scriptură. Printre ei, numim pe Ștefan, un om foarte cuvios; Barnaba, plin de Spiritul Sfânt, Timotei, adevăratul fiu al Apostolului în credință și Titu, fiul Apostolului, în credința obișnuită. (Fapte 6:5; 11; 1 Timotei 1:2; 2 Timotei 1:5; Titu 1:4) mare număr era supus Domnului pe vremea

aceea. (Fapt. 6:7) La Roma erau mulți tovarăși, la cari se refera Apostolul, spunând: „In orice loc a pătruns credința voastră, în Dumnezeu”. (1 Tesaloniceni 1:8) Ar trebui să așteptăm deci ca Dumnezeu să ne arate credincioșii din ultimile zile ale erei creștine. Domnul menționează special în Matei 24:45 un servitor fidel și înțelept. Dacă cei din vremurile trecute erau aprobați prin credință și prin înfăptuirea credinței lor, acelaș lucru ne așteaptă și acum.

INCERCAREA CREDINȚEI VOASTRE

⁵⁰Noua creatură în Christos este adesea trimisă undeva, fără a înțelege pentru ce. Aceasta dovedește încrederea sa în Domnul, după Sft. Pavel spuse: „Căci prin credință umblăm, nu înconjurați fiind de chipul lui.” (2 Corinteni 5:7) Dacă Domnul ar fi dorit-o, El ar fi putut revela fiecărui Sfânt, după cum făcuse Sfântului Pavel, dar nu acesta este scopul său. Mulți s'ar îngrămădi atunci în organizațiile bisericesti. Ființele concepute de spiritul sfânt așteaptă și speră în timpul când vor putea vedea pe marele Iehova față în față, fiind atunci și ei în chipul Domnului Isus Christos, care-l vede așa cum este. Aceasta este recompensa pentru cel credincios; și apoi, după cum profetul spuse pentru noi: „Când mă deștepi mă satur de chipul tău.”—Psalm 17:15

⁵¹Dovada credinței noastre aduce întotdeauna prilejul de a sluji, și slujba înseamnă întotdeauna sacrificiu și încercare. Membrii bisericii primitive găseau că aceasta este adevărat; dar era mai ales adevărat cu privire la Biserica din Filipi. Apostolul știa aceasta și dorea să fie părtaș la privilegiile lor reale și spirituale. De aceea el scrisse: „Căci dacă mi se varsă sângele la jertfirea și slujirea preotească a credinței voastre, mă bucur și vă urez bine vouă tuturor; și chiar de aceasta bucurați-vă și voi și urați-mi bine.” (Filipeni 2:17, 18, **Diaglott**) Fidelitatea lor îi costa ceva, și erau mulțumiți că aceasta era adevărat, și Sft. Pavel se bucura cu ei.

⁵²Aceleași experiențe aveau loc la Biserica din Tesalonic. Sft. Pavel doria să fie asigurat că ei nu se vor mișca în suferința lor și de aceea spuse: „De aceea și eu ne mai răbdând am trimis ca să cunosc credința voastră, nu cumva v'a ispitit ispititorul și în deșert să fie osteneala noastră. Și am trimis pe Timotei fratele nostru și slujitor lui Dumnezeu și împreună lucrător cu noi în evanghelia lui Christos, ca să vă întărească și să vă îmbărbăteze pentru binele credinței voastre.”—1 Tesaloniceni 3:5, 2.

Incercările la cari suntem supuși, îndesc multe pentru noi. Ele dezvoltă putere de auto-controlare, îndurarea și putința a suporta cu voioșie chinurile trupului.

Acestea sunt încercări cari vor determina atitudinea noastră față de Domnul, dovedindu-i fidelitatea noastră. Citim: „Frații mei socotiți drept orice bucurie, când veți fi căzut în felurite ispite, știind că încercarea voastră în credință lucrează stăruință.” (Iacob 1:2, 3) Incercările slujesc acum ca o dovadă că spiritul Domnului se îngrijește de acei cari le primesc cum trebuie, împlinind mult mai multe pe viitor. De aceea Sft. Petru scrie: „Pentru ca a credinței voastre lămurire mai prețioasă decât a aurului peritor, lămurit însă prin foc, să fie aflată spre laudă și mărire și cinste la descoperirea lui Isus Christos.”—1 Petru 1:7.

⁵⁴Apostolul Pavel evidentiază și el această gândire, și spre a încuraja pe acei cari suferă din cauza credinței, spune: Supărarea noastră care nu e decât temporară, obține pentru noi mult mai multă glorie pe când nu ne uităm la lucrurile vizibile, ci la acele invizibile, căci lucrurile vizibile sunt trecătoare, iar cele invizibile sunt veșnice.

2 Cor. 4:17-18 DUȘMANUL NOSTRU

⁵⁵Satan este direct interesat în distrugerea fiecăruia care posedă credința. El atacă pe diferite căi. Ar fi în stare să distrugă încrederea noastră în Cuvântul Domnului, în tovarășii noștri, în Impărăție. Apostolul știa aceasta și scrisse, inspirat: „Treziti-vă privegheați. Impotrivorul vostru diavolul, ca un leu răcnind, umblă căutând pe cine să înghită; acestuia împotriviți-vă întăriți în credință, știind că aceleași suferințe au suferit și frații voștri în lume.” (1 Petru 5:8, 9) Satana are diversele sale agenții prin care pornește la atac. Atât de importantă era efortarea sa față de Isus Christos, încât o întreprinse el însuși. El atacă pe fiecare membru al trupului. Dacă însă credința cuiva e puternică și se roagă Domnului, poate fi sigur că va fi eliberat. E nevoie de tărie, de continuitate în studii, spre a rezista asalturilor sale. Fiind odată satisfăcut în posesia Adevărului, ar trebui să ne sprijinim pe el. Suntem preveniți că adversarul și agențiile sale ne vor oferi doctrine pentru distrugerea credinței noastre.

⁵⁶Una din căile cari duc la pierderea credinței noastre este de a da ascultare spiritelor seducătoare și doctrinelor diavolilor. (1 Timotei 4:1) O altă cale este iubirea de bani, câștig pământesc sau influențe sociale. (1 Timotei 6:10) O altă cale mai este îndreptarea spre știință, numită astfel în chip fals. (1 Timotei 6:20) Iar alta este acceptarea unor doctrine cari se bazează în parte pe adevăruri, din care cauză sunt înșelătoare, și deci destructive.—Coloseni 3:1; 2 Timotei 2:18.

⁵⁷Dumnezeu a fost extrem de binevoitor față de acei cari acum sunt unșii săi. El ni-a

arătat liste lungi de eroi credincioși, demonstrând astfel că recompensează credința și fidelitatea. În fiecare caz El arată că credința fiecăruia a fost dovedită prin fapte. Deci, povata pe care ar trebui s'o tragă de aci creatura nouă a Domnului, este că Dumnezeu intenționează să binecuvinteze omenirea; că a trimis pe Isus Christos s'o mântuiască; că și-a ales Biserica dintre oameni, că Domnul e prezent acuma, că împărăția sa e aproape. Toate acestea ar trebui să emoționeze inima Creștinului, conducându-l să îndeplinească zilnic ceea ce mâinile sale pot îndeplini pentru gloria Domnului. N'ar trebui să se îngrijească prea mult când își va termina calea. Ceeace ar trebui însă să-l îngrijească mai mult este: Cum îmi pot eu îndeplini mai bine datoriile date mie de Domnul, dovedindu-mi astfel credința și fidelitatea mea. Nu ceea ce am făcut anul trecut ne va câștiga premiul, ci continuitatea până la sfârșit. „Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții”, spuse Isus Christos; asta înseamnă a continua cu stăruință, până va fi realizată și cea din urmă parte a operei.

⁵⁸Fiecare creștin are acum obligația să proclame vestea Impărăției, căci Isus a declarat aceasta cu voința sa către urmașii săi. Să-i lăsăm lui grija timpului când se va sfârși opera noastră. Acum însă ne prezintăm zilnic Lui, îndeplinind tot ceea ce ne poruncește, socotind aceasta ca slujba noastră de drept, și îndeplinind-o cu bucurie. Urmând acest plan, credința noastră va fi recompensată la timpul convenit; iar fiecare dintre acei dovediți credincioși, se vor bucura de o intrare abundentă în Impărăția veșnică a Domnului și Salvatorului nostru Isus Christos.

INTREBĂRI BEREANE

De ce este însărcinat creștinul să-și dovedească credința prin fapte? § 1, 2.

Ce-a fost trimis să facă Isus, Cap și Corp, în timpul epocii evanghelice? Ce faptă era rezervată pentru recolta acelei epoci? De ce s'a făcut această distincție? § 3.

Cu ce scop a fost dăruit Spiritul Sfânt discipolilor lui Christos, după înălțarea Sa? În această chestiune, cum și-au manifestat credința, atât Domnul cât și discipolii săi? § 4-7.

De ce e dăruit Spiritul Sfânt mai mult ca o recompensă a credinței, decât pentru îndeplinirea legii mozaice? § 8, 9.

De ce sunt grade diferite printre acei cari urmează pe Domnul? § 10-12.

De ce fură dăruite darurile Spiritului Bisericii primitive? Ce este credința în comparație cu aceste daruri? § 13.

De ce este sporirea credinței ceva esențial pentru noua creatură a lui Christos? § 14, 17, 18.

Ce legătură există între iertarea păcatelor altuia, și o sporire a propriei noastre credințe? § 15, 16.

Care e criteriul pentru a măsura sporirea credinței? § 19, 20.

Cu ce scop a vrut Domnul ca faptele vechilor eroi să fie povestite? § 21.

Cum și-a demonstrat Abel credința? § 22.

În care direcție la ce și-a manifestat Enoch credința? Care parte a planului dumnezeesc fu revelată lui Enoch. Explicați afirmarea „el nu era.” § 23-25.

Cum dovedi Noe credința prin faptele sale? § 26.

În care direcție și-a dovedit Abraam credința sa în Domnul? § 28, 29.

La ce încercare supremă a fost pus Abraam? Ce mare adevăr ne zugrăvea astfel Iehova? § 30, 31.

De ce e numită Biserica în Scriptură „sămânța lui Abraam?” § 32.

Arătați și alți bătrâni eroi cari și-au demonstrat credința prin fapte. § 33-34.

Ce lecție ar putea azi învăța Biserica din aceste lucruri? § 45.

În care direcție a fost încercarea credinței lui Isus mult mai severă decât cea a vechilor eroi? De ce s'a poruncit astfel? § 46.

Cum a dovedit Sft. Pavel că este un vrednic urmaș al Domnului nostru? § 47, 48.

Numiți câțiva din Biserica primitivă cari au manifestat mare credință. Ce concluzie s'ar putea trage de aci? § 49.

De ce nu se înfățișează Domnul discipolilor săi, după cum a făcut față de Sft. Pavel? Care este speranța serioasă a acestei clase? § 50.

Pe ce cale se dovedește credința creștinului? Ce cuprinde această dovadă? Ilustrați acest principiu cu privire la Biserica primitivă? § 51, 52.

Cari trei mari binecuvântări urmează încercărilor credinței? § 53, 54.

În ce chip atacă Satan pe noua creatură? § 55.

Numiți patru căi de pierzanie a credinței oricărui creștin. § 56.

Ce pildă însemnată ar putea avea noua creatură din povestirile vechilor eroi? De ce ar trebui să fie mai îngrijit de situația sa actuală, decât de faptele sale trecute? § 57.

Ce obligație a dat Dumnezeu fiecărui creștin? Ce constituie noua slujba noastră „de drept?” § 58.

Watch Tower, 15 August 1921.

TEXTELE PENTRU ADUNĂRILE DE RUGĂCIUNE

TEXTUL PENTRU 1 OCTOMBRIE

„Ci va judeca pe cei săraci cu dreptate.”—Isaia 11:4.

ÎN INTELUSUL textului de mai sus, sub săraci se înțeleg acei cari sunt bolnavi, slabi, oprimați și împovărați. O judecată dreaptă înseamnă aceea care este în armonie cu dreptatea, cu echitatea. Aceasta înseamnă să găsești adevărata dreptate a unui lucru și să acționezi în consecință, fără a ține seama de legile sau obiceiurile stabile.

Trecutul dovedește că judecata pe pământ a fost foarte nedreaptă și inegală. Se în-

tâmplă adesea că urmând exact legea stabilită să comiți o nedreptate. Spre a se evita astfel de greșeli s'au înființat tribunale, cari au căutat să stabilească adevărata dreptate a unei cauze; judecătorii fiind imperfecti, justiția greșește adesea și orice efort pentru dreptate dă greș.

În ultimile vremuri, când educația și cultura oamenilor a luat un mare avânt, judecățile aduse de cei în drept au fost special înșelate prin nedreptatea bogăți și puternici au rămas nepedepsiți pentru păcatele și nelegiuirile lor.

când cei săraci și neputincioși au fost lipsiți de bunuri, libertate și viață, fără vre-un motiv sau chibzuială dreaptă. Dacă un sărac trebuie să se judece cu un adversar bogat, judecata este atât de mult amânată, încât săracul nu se mai poate folosi de ea. Din această cauză mulți preferă să supoarte nedreptatea decât să fie cărați la procese. Legile sunt făcute de către stăpânitori; de aceea bogații și puternicii zilei alcătuesc în legi ceea ce doresc, ca astfel să poată oprima pe cei săraci, în mod legal.

Ceeace am spus aci despre funcțiile judecătorești, se poate aplica și preoțimei moderne. Săracii unei parohii nu sunt luați în seamă, sunt dați la o parte și lăsați să se chinue, pe când cei bogați și puternici au locurile și favorurile principale prin sinagogi. Aceasta se întâmplă fiindcă preoții doresc să se bucure de favoarea celor puternici. Vedem deci, că judecata nedreaptă a cauzat suferințe și necazuri pentru milioane de oameni.

Această situație va fi complect răsturnată și schimbată când Impărăția lui Mesia va fi în plină putere. Nimeni nu se va bucura de favoruri speciale, fie el bogat sau sărac, puternic sau slab. Cei săraci și oprimați se vor duce la judecată cu asigurarea că Domnul va fi drept cu ei. Domnul va fi îngăduitor față de dânșii, și-i va conduce cu bunătate și iubire pe drumul sfinteniei; îi va proteja și feri de orice oprimare, răsplătind orice efortare pe calea binelui.

Acum este timpul ca adevăratul creștin să aprecieze favoarea misiunii acordată de Domnul, adică aducând vestea cea bună omenirii și consolând pe acei cari suferă. Marele și înțeleptul Judecător este aci și transformă vechea stare de lucruri; iar când judecățile sale vor fi date, omenirea va cunoaște dreptatea, și va fi binecuvântată. Judecata sa, în armonie perfectă cu dreptatea și echitatea, va realiza dorința fiecărei inimi cinstite.

Acum e timpul ca orice creștin consacrat să profite de orice ocazie spre a aduce vestea cea bună celor oprimați, celor lipsiți și suferinzi. Acum e momentul spre a-i consola și acesta ar fi un lucru după dorința Domnului. Acesta este unul din mijloacele de a purta grija intereselor Impărăției. Nu vom fi demni de această Impărăție decât simpatizând profund cu judecata dreaptă a Domnului, având dorința vie de a o vedea aplicată spre folosul omenirii. Cea mai bună cale pentru aceasta este de a avea mereu în minte judecata Domnului, fiind tuturor celor ce vor s'o asculte.

TEXTUL PENTRU 8 OCTOMBRIE

„Căci el va scăpa pe cel sărac, care strigă după ajutor, și pe cel apăsător, care n'are nici un ajutor.“ — Psalm 72:12.

E UN lucru natural ca omul să dorească acele lucruri cari aduc odihna trupului și a minții, pacea și odihna sufletului. Ori unde ar privi acum locuitorii pământului nu văd decât disperare și dezorientare și cu frică se trezesc în fiecare zi. Milioane de oameni sunt fără slujbe și nu știu de unde le va veni hrana zilei de mâine sau unde își vor odihni trupurile lor obosite. Mulți dintre aceștia doresc să știe ceva despre calea Domnului, dar sunt obosiți din cauza învățăturilor false ale preoților și au căzut astfel în lațul adversarului, iar acum se află în mare restrîște sufletească. Omenirea întreagă se apropie cu pași repezi de acea catastrofă descrisă de Profet, „când omenirea se va clătina încoace și încolo ca cel beat.”

Sunt mulți în Sion cari deși s'au consacrat Domnului, au neglijat însă să se hrănească cu prețioasele făgăduințe ale Domnului și a se îmbrăca cu întreaga Sa armătură, cari din această cauză sunt în restrîște și în disperare, slabi în credință și bolnavi spiritualmente.

O singură clasă de oameni există pe pământ cari apreciază însemnătatea acestor lucruri, și aceștia sunt acei cari trăesc realmente după preceptele adevăraților creștini. Ei văd că lupta se dă între adevăr și întunec; ei știu că marele nostru Domn, prezent acuma, se va arăta în curând întregii lumi și că el va elibera pe acei lipsiți și oprimați cari îl cheamă într'ajutor. Aceștia apreciază misiunea Domnului de a consola pe acei cari plâng în Sion și afară de Sion, arătându-le dovezile mereu crescânde ale apropiatei mântuirii, și binecuvântatul privilegiu de a sluji pe Impărat consolându-i pe ceilalți.

Prin gura Apostolilor săi, Domnul ne-a spus lămurit că suntem mângăiați spre a putea mângăia și noi, cu mângăerea cu care noi suntem mângăiați, pe alții cari suferă. Este deci un privilegiu, ba chiar o datorie de a spune celor oprimați și obosiți că Marele Mântuitor se află în apropiere și că El va mântui pe oricine îl cheamă într'ajutor în spirit și în adevăr. Ce binecuvântată e favoarea de a fi acum ambasadorul Impăratului împăraților, vestind cuvântul său mângăitor tuturor cari doresc să fie mângăiați! Să căutăm ca primind o Impărăție care nu poate fi clintită, să avem grația necesară de a sluji Domnului cu frică dumnezească. Să atragem atenția fratelui nostru asupra privilegiului fericit de a îndeplini misiunea Domnului, consolând pe aproapele nostru, fiind astfel și noi mângăiați la rân-

dul nostru. Singura mântuire a clor nenorociți și lipsiți este prin Marele Mesia, și oricine îl cheamă va fi mântuit și va primi binecuvântarea sa.

TEXTUL PENTRU 15 OCTOMBRIE

„Și zice cel care șade pe tron: iată voi face toate noi.”—Apocalips 21:5.

ACEASTA este una din prețioasele făgăduințe ale Domnului nostru către toți acei cari îl iubesc—în primul rând către Biserică; apoi tuturor acelor cari ascultă și-l aud. Este o parte din frumoasa veste care va fi trimisă lumii. Deși este adevărat că nimeni, afară de Biserică, nu poate aprecia acum aceste cuvinte referitoare la regenerarea tuturor lucrurilor, totuși vremea se apropie când și omenirea va putea pricepe ceva. Acesta fiind adevărul, Biserica are acum ocazia fericită de a vesti această bună știre acelor cari vor să audă. Cuvântul „nou” nu înseamnă a face un lucru care n'a existat încă, nici textul nu înseamnă că toate lucrurile vor fi refăcute. Rasa omenească va fi refăcută, reînviată și redată vechei perfecții de care se bucurase odată. (Matei 19:28) Atunci întreg pământul va fi într-o stare de frumusețe și înflorire cum n'a mai fost vreodată afară de rai. În această binecuvântată operă de regenerare, învingătorii vor fi asociați Domnului nostru Isus Christos.—Apocalips 20:4; 2:6.

Rasa omenească se află tocmai acum într-o grea situație. Știința modernă, educația și invențiile noi au făcut ca suferințele fizice și morale să fie mai mult resimțite ca în vremurile trecute. Starea de restriște și nevoi e sporită din cauza puterii și influenței exercitate asupra poporului de către spiritele cele rele. Intreaga creațiune muncește din greu. Orice om cinstit dorește o situație mai bună. Numai creștinul știe că situația mai bună va fi realizată în curând. El poate privi dincolo de întunecul care dominează masele și grație credinței, el poate vedea în viitor, bucurându-se de binecuvântările divine. El vede pe tiranul distrus, iar speculantul, politicianul necinstit, preotul infidel, vor aparține trecutului și vor fi uitați, și în locul lor, oameni cinștiți, vor administra afacerile poporului spre binele tuturor. El vede războiul, foametea, ciuma, gonite pentru totdeauna, iar boala, necazul, durerea aparținând trecutului, ne mai temuți de nimeni. El vede distrugerea morții iar viața veșnică în bucurie, acordată întregii omeniri. El știe că Dumnezeu va realiza toate acestea căci așa a făgăduit. Cu ajutorul credinței el vede vremea când cerul va trimite dreptate, când pământul se va deschide și dreptatea și pacea să vor îmbrățișa în iubire. El vede acestea pentru că Dumnezeu va da

ceeace e bun și va face ca totul să fie frumos pe pământ.

Deci numai creștinul este acela care vede singura salvare posibilă a omenirii suferinde și numai creștinul poate aduce această veste consolatoare omenirii. Creștinul se bucură mult de a fi pe vecie cu Domnul. El va trebui să se bucure și de binecuvântarea care va fi adusă săracilor, și plin de bucurie și fericire ar trebui el să vorbească poporului despre binecuvântările viitoare. Această bucurie, câștigată prin triumful dreptății și binecuvântările păcii, este bucuria Domnului la care ne invită acum să luăm parte.

Fiecare dintre urmașii săi, în proporție cu zelul și devotamentul său în ascultarea poruncilor dumnezeiești de a consola pe acei necăjiți, posedă acum bucuria Domnului. Pe măsura ce acești urmași luptă în contra influențelor rele, pe măsură ce ei înaintează ca urmașii lui Christos, ei își dau seama că bucuria Domnului este puterea lor.

Watch Tower. 1 Septembrie 1924

TEXTUL PENTRU 22 OCTOMBRIE

„Nenorocirea nu va veni de două ori.”—Naum 1:9

MULTE sunt durerile cari au năvălit asupra popoarelor pământului; puține numeroase spre a fi menționate. Printre lucrurile cari covârșesc omenirea puține sunt: ignoranța, superstiția, fanatismul, speculația fără de scrupul care face negoț cu drepturile omului și din sângele omenească, cu aceeași îndrăzneală și ușurință cu care se negocia cu produsele din piață. O altă nenorocire o formează politicianul de profesie care pretinde a reprezenta drepturile poporului, pe când în realitate se ocupă de interesele sale particulare. Aceștia se mai adaugă și predicatorul necredincios, care pretinde a reprezenta pe Domnul și a vorbi poporului numai despre ceea ce este spre binele său, pe când de fapt ei reprezintă pe diavolul și merge mână în mână cu ceilalți nelegiuți reprezentanți ai săi. Aceștia trei formează factorii conducători ai lumii și sunt sămânța tiranului.

Acestor necazuri se mai adaugă sărăcia, foametea, ciuma și războiul, desnădejdea, disperarea, boala, epidemia și moartea—toate acestea fiind consecința păcatului. Secole de-a rândul poporul și-a mâncat pâinea în durere, vărsând atâtea lacrimi cât ar fi fost suficiente spre navigarea tuturor vapoarelor din lume. Popoarele au gemut și mai gem încă, în durere și oprinare, așteptând mântuirea, dar neștiind cum și când va veni. Slavă Domnului, eliberarea se apropie; iar creștinii pot cunoaște și aprecia acest fapt.

Creștinul adevărat trebuie să aibă iubire nețărmurită, ceea ce înseamnă iubire pentru Domnul, pentru Isus Christos, pentru Imi-

răția Sa dreptă, dorind din tot sufletul să vadă poporul înălțat și binecuvântat. Care este omul iubitor care nu s'ar grăbi să salveze pe semenul său, dacă aceasta ar fi cu putință? Ați fost vreodată în închisoare, suferind pe nedrept și așteptând cu nerăbdare vre-un cuvânt de mângăere și ușurare de la prieteni? Intreaga familie omenească se află acum într'o închisoare a durerii și a morții. Într'un scurt timp Cel mare și drept îi va elibera.

Dumnezeu ordonă trimișilor săi, să aducă acum această bună știre popoarelor, spre ai mângăia pe cei ce suferă. Această bună veste trebuie să fie propovăduită întregii lumi, spre mărturie. Trebuie să se vorbească acum poporului despre împărăție, și că toți acei cari i se vor supune vor fi scăpați de disperare și suferință și dăruiti cu viață și fericire veșnică. Ei ar trebui să fie mângăiați cu asigurarea dată de Sf. Scriptură că Domnul, făcând toate lucrurile din nou, nu va îngădui durerile să asuprească omenirea. Lunga epocă de păcat și moarte va fi slujit ca experiență omenirii. Nu va mai fi prilej să se întoarcă iar; și avem asigurarea Domnului că vom fi cruțați de o astfel de epocă de acum înainte.

Fiecare soldat al crucii trebuie să ție seama de situația nefericită a omenirii, și de privilegiul fericit de a-i vesti mântuirea apropiată. Nici un soldat al crucii să nu șoștă acum, ci să înainteze cu ajutorul Domnului, bucurându-se de privilegiul de a face pe semenilor săi, informându-i de comanda și apropiata lor eliberare. Fericiți vor fi omenii, știind că nu vor mai intra niciodată în închisoare, nici nu vor mai trebui să suferă nenorocirile la cari au fost expuși sub mânia marelui apăsător. Fericiți vor fi ei știind că se pot încălzi pe vecie la soarele Domnului, și a locui împreună cu iubiții lor știind că pot avea fiecare casa sa, fără a se teme de vre un proprietar nemilos, și vor avea posibilitatea de a sta sub propria lor viță, înfruptându-se din roadele ei. De trei ori fericit va fi omul când va ști că marele său Impărat îi va da o stăpânire desăvârșită, un cămin fericit, și o viață veșnică de bucurii fără sfârșit.

TEXTUL PENTRU 29 OCTOMBRIE

„Pentru că nu în cuvânt este împărăția lui Dumnezeu, ci în putere.” 1 Corinteni 4:20.

PUTEREA este una din însușirile divine. Puterea lui Dumnezeu nu cunoaște limită. Această însușire e totdeauna în armonie cu dreptatea, înțelepciunea și iubirea.

Isus Christos este marele Impărat al Impărățiilor. Lui i-a dăruit Iehova împărăția Sa, cu depline puteri în cer și pe pământ. Secole de-a rândul a răsunit Cuvântul Domnului, informând pe toți cari au urechi despre apropierea Impărăției Sale. Puțin au fost la număr acei cari au auzit și au crezut. Christos și cei 144.000 discipoli ai săi vor constitui Impărăția Sa; căci stă scris: „Și cine biruește, și cine păstrează până la sfârșit lucrurile mele, îi voi da stăpânire peste neamuri, și le va pășuna cu toaie de fer, și se vor zdrobi căi vasele de pământ, după cum și eu am luat de la Tatăl meu.”—Apocalips 2:26, 27.

Multe secole de-a rândul Impărăția dreptății a fost proclamată numai cu Cuvântul. Acum a sosit vremea când ea va fi făcută cunoscută nu numai prin cuvinte, ci prin exercițiul puterii. Va liniști furtuna pasiunilor omenesti, aducând liniște, pace și mulțumire poporului. Puterea împărăției va deschide închisoarea morții, care conține nenumărate milioane de suflete, și va elibera după cum e scris: „Eu Iehova chemați-te-am spre mântuire, și voi sprijini mâna ta; te voi păstra și te voi face legământ poporului, lumina națiunilor; ca să deschizi ochii celor orbi, ca să scoți din închisoare pe cei legați, pe cei ce șed în întunecul din prinsoare.”—Isaia 42:6, 7.

Această putere divină va fi exercitată spre a deschide urechile poporului, ca să poată auzi vestea iubitară, și spre a le deschide ochii orbiți ca să poată vedea și aprecia iubirea Domnului și a Fiului Său. Va mai fi întrebuintată spre a duce omenirea pe calea sfințeniei unde vor fi curățiți de orice păcat. Prin iubire, această putere dreaptă va domni până ce fiecare om viu va fi pătruns de spiritul Impărăției, până ce fiecare suflet ascultător va renaște, și orice ființă vie va intona un imn de laudă lui Dumnezeu și iubitului Său Fiu, Isus Christos. Trimișilor săi credincioși, Christos Impăratul le ordonă să răspândească această bună veste prin lumea suferindă, ca sufletele lor să fie mângăiate acum. De trei ori fericit este acesta care îl vestește semenilor săi, căci el se fericește pe sine însuși, fericește pe semenul său și glorică pe Domnul.

Zelul particular al casei Domnului va face ca fiecare creștin să-și întrebuinteze facultățile cu cari a fost înzestrat de Domnul, spre a proclama dreptatea, înțelepciunea, iubirea și puterea lui Dumnezeu și a Impăratului împărățiilor.

Watch Tower 15 Septembrie 1924.

CONFERINȚA STUDENȚILOR ÎN BIBLIE

CEA MAI însemnată conferință ținută vreodată de studenții Bibliei a avut loc acum la Columbus, Ohio. Deschisă Duminecă dimineața, 20 Iulie 1924 și a luat sfârșit Dumineca cealaltă, când mii de urmași consacrați credincioși ai lui Christos, adunați laolaltă, fluturau batistele, cântând în cor „Domnul să fie cu voi până iarăși ne vom vedea.“ Conferința a fost un sezon fericit care nu va mai fi uitat. Orice compoziție muzicală are și un ton minor, care deși trist, îndulcește melodia. Tot astfel orice adunare a poporului Domnului are și ea o latură tristă care să arată prin despărțirea de acei pe care îi iubim. Dar și acest ton trist contribuie la duiosia adunării, căci în fiecare suflet se naște speranța că despărțirea e temporară numai și că în curând credincioșii se vor aduna în casa Domnului unde se vor bucura de plăceri fără de capăt, fără a mai fi nevoiți de a se despărți vreodată.

„Cea mai bună conferință”, iată o frază pe care noi o întrebuițăm foarte des, însă niciodată n'a fost atât de adevărată decât aplicând-o Conferinței din Columbus. În total, numărul studenților în Biblie cari au luat parte în cursul întregii săptămâni, s'a ridicat la vre'o 20,000. În lumea asta rea plină de necazuri și dureri, închipuiți-vă 20,000 suflete adunate laolaltă într'un singur gând, devotați Domnului, fără plângeri, lupte, sau contraverse, din ochi strălucindu-le Spiritul Domnului. Ce spectacol minunat.

Acești credincioși erau adunați din toate părțile lumii. Unii erau din Australia, alții din Elveța, Germania, Polonia, Scandinavia, Anglia, o parte erau din Canada și din toate celelalte state ale Americii. Venirea lor a fost cu vaporul, cu trenul, tramvaiul: multe mii veniseră cu automobile, iar alții fuseseră nevoiți să facă mulți kilometri pe jos. Pentru aceștia din urmă, frații adunați acolo, se îngrijiră să-i trimită acasă într'un chip mai convenabil. Aceștia veniră cu scopul să fie o binecuvântare și să primească o binecuvântare și fiecare și-a realizat dorința. Toate aceste suflete sunt oile Domnului; ele recunosc vocea Păstorului lor și o urmează bucuros.

Un mare număr de copii și-au însoțit părinții. Binecuvântați fie copiii. De trei ori binecuvântați sunt aceia, ai căror părinți sunt devotați Domnului. Binecuvântat este privilegiul de a instrui aceste minți tinere despre Domnul și Impărăția Sa, și de a-i conduce pe calea cea dreaptă. În viitor ei vor străluci, reflectând gloria Domnului pe pământ. S'au luat toate măsurile necesare ca acești copii să fie bine îngrijii în timpul întrunirilor, iar la momentul convenit, părinți îi aduseră în adunare consacrandu-i Domnului, în văzul tuturor. Părinții trebuie acum să se îngrijească de interesul copiilor lor. Această lume rea și dorințele ei vor dispărea în curând de pe pământ, dar Impărăția lui Christos și binecuvântările Sale vor exista pe veci. Invățați și duceți acum copiii voștri pe calea cea bună, și bogată va fi răsplata lor în Impărăția dreptății, care le va fi hotărâtă pe veci. Mângâiați-vă deci cu faptul că stă în puterea voastră să faceți pentru copiii voștri ceea ce părinții vremurilor trecute n'au putut face.

Atât de multe sunt de spus despre această conferință încât nu se poate da un raport complet în

„Turnul de Veghere”, trebuie să ne mulțumim cu o scurtă privire asupra lui. Multe din întâmplările binecuvântate ale acestei conferințe nu vor fi niciodată publicate, ci vor trece din gură în gură, de la părinți la copii și de la aceștia la nepoți, vorbindu-se mereu despre ele în secolele viitoare.

Conferința fu deschisă printr'o vorbire de bunăvenire a primarului orașului Columbus, care rosti cuvinte de încurajare studenților Bibliei: același spirit de bunăvoință față de congresiști a fost manifestat și de locuitorii din Columbus și de prin toate orașele vecine. Conform programului conferințele zilnice s'au ținut în limba engleză; diferite întruniri au fost ținute însă în următoarele limbi: arabă, franceză, germană, greacă, ungară, italiană, lituană, polonă, rusă, scandinavă și ucrainiană.

În afară de sala conferinței în fiecare seară, unul dintre frații peregrini, ținea o conferință publică în „Memorial Hall”, sală care conținea 3000 locuri, și de fiecare dată toate erau ocupate. Zilnic la ora 12 o altă conferință era ținută de către unu peregrin competent la „Keith-Theatre” pentru binele oamenilor de afaceri. Fiecare din aceste întruniri era mult vizitată, și au stârnit mult interes, după cum se poate vedea din cărțile de vizită înmânate portarului.

Societatea „Avery Station WPAL” ne-a pus la dispoziție stațiunea sa de Radio pentru tot timpul conferinței. În fiecare seară un program splendid putea fi ascultat de mii de oameni din statul Ohio și din statele vecine. Sute de frați sedeau în parcul „Indianolo” unde fuseseră instalate scaune, ascultând frumoasele programe cu ajutorul stațiunii radio.

Presa scria zilnic rapoarte lungi despre congres, și a făcut tot ce i-a stat în putință pentru reușirea congresului. Ziarul „Ohio State Journal” făgăduise să dea curs tuturor cererilor de abonament, crezând că vor fi câteva mii numai. Când însă cererea de abonamente pentru numerile congresiste ajunse cifra de 20.000, ziarul anunță că-i era absolut imposibil să mai facă abonamente. Un alt ziar local încercă să continue, însă rapoartele sale erau foarte inexacte. Din cauza neputinței în care se găseau ziarele de a da curs tuturor cererilor, multe abonamente au fost înapoiate. Reproducem aci un raport edificator al comitetului:

RAPORTUL COMITETULUI PRESEI

Ziarul „Ohio State Journal” ne spuse că va da curs tuturor abonamentelor ce se vor face în săptămâna congresului din 20-28 Iulie. Își închipuise probabil că nu vom avea mai mult de 3 sau 4 mii de abonați pentru această săptămână. Când însă lista ce le-o înmânai era 11.000 fu foarte surprins de marele interes acordat lucrărilor congresului, și cu fii în minte că nu vor fi în stare să accepte mai multe abonamente din cauza că nu aveau posibilitatea să tipărească aceste adrese. M'am oferit atunci să dau la tipărit adresele unei cietăți care se ocupă în această direcție.

Informându-mă, aflai că adresele externe costă \$10 m. Cu ajutorul mai multor frați, am scris adrese pentru cei abonați; asta însemna opt adrese pentru fiecare. Când înmânai adresele la ziar s'au speriat și mi-au spus că nu pot distribui mai multe. Aceasta s'a întâmplat pe ziua de Sâmbătă 19 Iulie.

Atunci ziarul „Columbus Dispatch” comunică telefonic și va prelua el rostul de abonamente, obligându-se a da rapoarte deplină despre lucrările congresului. Când apăru însă editia de Luni a ziarului „Dispatch” am fost foarte dezamăgiți de puținul iec acordat congresului nostru.

Incepând de Luni, am înapoiat toate cererile de abonament, regretând mult de a fi obligați s'o facem, dar nu era chip altfel. Am luat apoi dispozițiile necesare ca ziarul „Ohio State Journal” să fie trimis tuturor abonaților, inclusiv celor cari primeau ziarul „Dispatch.”

Multe din adrese n'au putut fi cetite decât cu greu, iar unele scrisori sosiră fără a conține adresa abonatului. Din această cauză ei nu vor putea primi ziarul. Din acest motiv toți acei cari n'au primit ziarul defel să se adreseze din nou biroului ziarului „Ohio State Journal”, poate se va putea da curs unui număr limitat de cereri.

Ziaristii dela „Ohio State Journal” au primit multe scrisori de mulțumire pentru felul cum au redactat rapoartele zilnice. Submis cu distincă stimă,

Comitetul, prin A. H. Macmillan.

ZIUA SLUJBEI

Joi fu ziua slujbei. Discursurile din ziua precedentă gloriificau privilegiul de care se bucură creștinii împlinind cuvintele Domnului de a proclama împărăția Sa. Toți cei prezenți își dădeau seama de acest indemn și apreciau privilegiul de a ieși în împrejurimi spre a da o mărturie personală oamenilor din Columbus și din apropiata vecinătate. Astfel rezultatul a fost că în aceea zi Joi, 5051 de frați au luat parte la lucru. 359 automobile au transportat pe acei cari vizitau satele vecine. Nici o întrunire nu s'a ținut în aceea zi până la orele 7 seara. Această mică armată a Domnului se înapoiă apoi la sala centrală a congresului și mulți dintre ei au mărturisit că niciodată n'au gustat o fericire mai mare. Ar fi de dorit ca să putem reproduce aci toate aceste mărturii. Acest serviciu a fost o dovadă hotărâtoare că acela care urmează indemnul Domnului să predice Evanghelia în toate împrejurările, se bucură de marea Sa binecuvântare.

E lesne de înțeles că această a fost partea cea mai fericită a congresului, căci a dat privilegiul fiecărui, să predice Evanghelia și să mângâie o inimă îndurerată. Ori unde asști la o întrunire și asculti o vorbire un singur hrănește pe când ceilalți sunt hrăniți. În ziua acelei slujbe însă, fiecare nutrea pe celălalt, fiind el însuși în același timp hrănit de Dumnezeu. Numărul celor mângăiați de acei cari s'au înrolat în acest serviciu, constituie un indemn spre continuare în răspândirea vestirei împărăției, care este singurul leac pentru suferințele omenirii. O vecinătate de 60 km. în jurul lui Columbus a fost acoperită de această mică armată.

Numărul cărților vândute poporului în aceea zi de slujbă se ridică la 29.367 volume. În orice alt chip ar fi imposibil să predici atâta pentru atât de mulți oameni. Astfel putem înmulți numărul cărților cu 5, ceea ce s'ar ridica la mai mult de 100.000 predici. Poarece numărul mediu al membrilor unei familii este de 5, această singură slujbă a slujit o totalitate de 500.000 suflete. Afară de asta s'au primit comenzi pentru alte 3000 volume, 7500 volume din „Harp Course” s'au vândut în urma acestei slujbe.

Nu există un teritoriu pe pământ unde să se fi făcut atâta umblare cu cărți cum s'a făcut în ultimii trei ani în Columbus Ohio și împrejurimi. Mulți au spus că nu se mai pot vinde deloc cărți prin acest ținut. Rezultatul slujbei dovedește însă că este un câmp imens de activitate pentru orice este devotat Domnului spre vestirea împărăției Sale. Rezultatul

ne dovedește că se poate cutreera acelaș teritoriu în mai multe rânduri.

REFLECȚII

Dăm aci câteva fapte interesante referitoare la congres. Frații italieni au vizitat Marble Cliff, o secțiune italiană și au plasat 251 volume în mâinile italienilor.

O doamnă dintr'un district rural, povesti că se servește de „Harfa lui Dumnezeu” ca abecedar pentru copiii săi.

Una dintre surori cercetă pe o profesoară de religie dela o școală rurală. Interesul cel stărni fu atât de viu încât acea profesoară înrăcimă pe unul dintre studenții Bibliei din Columbus să-i conducă clasa și elevii pe viitor, în chestiunile de religie.

O doamnă spuse: „Voi studenții Bibliei aveți aerul fericit.” Religia voastră trebuie să fie minunată. Columbus ar trebui să vă aprecieze.”

O doamnă care fu cercetată în ziua aceea, spuse că e dezgustată de preoții bisericilor nominale; că a găsit pe unul din acești preoți, beat, și cercetându-se s'a descoperit o distilerie în beciul casei sale. Această doamnă cumpără toate cărțile.

Un băiat tânăr care vindea zaharicale la locul întrunirii povesti că un preot i-a spus să se ferească de studenții Bibliei. Acest tânăr răspunse preotului prin următoarele cuvinte: „Fumez țigări și nu mi-a fost niciodată rușine să fumez în fața dumitale. Când însă mă duc la locul de întâlnire al studenților Bibliei, arunc țigara căci mi-e rușine să fiu singurul care fumează într'o adunare atât de mare.”

Un om care locuia în apropiere de sediul studenților Bibliei luase la el în casă 8 studenți. Vecinul său luase 4. În urma insistențelor preotului din acel loc, el se răzgândi și îi azvârli pe toți patru în stradă. Atunci domnul care luase în casă și pe ceilalți opt, se îngriji de paturi și pentru acești patru, luându-i și pe ei în casa sa. În această mică casă el hrănea vre-o 105 studenți ai Bibliei, în fiecare zi. În Lunea viitoare el trimise să mai aducă cu automobilul o parte din congresiști la dânsul, neștiind cum să-și mai manifeste admirația sa pentru studenții Bibliei.

Șeful poștei din Columbus declară unuia dintre reprezentanții societății că studenții Bibliei se îngrijesc de soarta fraților lor mai mult de cât oricare alți congresiști cari s'au adunat vreodată în Columbus. Oficiul poștal de la expoziție, unde să tinea congresul vânduse 18,000 ambalaje, plus 186.000 vândute de oficiul poștal central. Dacă vreunul dintre frați n'a timbrat suficient, celălalt care auzise din întâmplare, veni la poștă să plătească diferența timbrelor. Fiecare ziar pleca la vreme. Șeful poștei adause apoi: „Sperăm că și viitorul congres tot în Columbus îl veți ține.”

Directorul basinelui de innot unde avu loc botezul, fericită și el pe frați cari se folosiră de basinelul în acest scop, precum și pe toți frații congresului.

Negustorii din Columbus erau foarte mulțumiți de contactul lor cu studenții Bibliei, iar în anunțurile lor mulți vorbeau cu bunăvoință despre dânsii. În ziua de Luni care urmă după închiderea congresului,

urnătoarea notiță apărău în ziarul „Ohio State Journal” din Ohio, publicat la Columbus:

„Russeliștii au venit și au plecat; ei și „Billy Sunday” sunt cele mai însemnate încercări de reînviere religioasă ce le-a avut vreodată Columbus, și iată chipul cum compar eu pe amândouă:

„Billy predica iadul, condamnățiunea, tortura, piatră pucioasă din prisos, după ce mai întâi și-a asigurat întreprinderea sa în contra oricărui dezastru financiar, prin ridicarea banilor înainte și prin încasarea de sume enorme de la toate clasele, săraci și bogăți, și apoi părăsi orașul lăsându-l în panică financiară, afacerile negustorilor fiind ruinate în timpul șederii lor și un timp încă îndelungat în urmă. Pe de altă parte, studenții au predicat o religie sănătoasă, cheltuind bani în tot orașul și în case unde banii erau foarte necesari, deoarece mulți oameni sunt fără lucru. Fiecare student în Biblie se purta cât se poate de amabil cu toți locuitorii orașului. Studenților în Biblie veniți iarăși! Ne veți găsi acasă.

S-ar putea spune că Billy lăsară un gust rău în urmă. Studenții Bibliei unul bun.”

Scriitorul celor de mai sus vorbește de studenții Bibliei numindu-i Russeliști. Bineînțeles că nu suntem ofensați, ci vrem să-l corectăm numai spunându-i că suntem creștini, urmași ai lui Isus Christos și nimănui altul; că recunoaștem pe fratele Russell ca servitorul Domnului și fratele nostru în Christos.

Una din cele mai însemnate părți a congresului a fost muzica. Frații din diferite colțuri ale lumii și-au adus instrumentele, și sub conducerea fraților Rice și Walters o orchestă de 60 persoane a fost imediat organizată cântând la toate întrunirile. Această muzică instrumentală cu ajutorul mijloacelor de voci, armonios unite spre lauda Tatălui și Impăratului nostru, era înălțătoare și edificatoare pentru toți cei prezenți.

INTRUNIRE PUBLICĂ

Intrunirea publică avu loc în Stadionul Universității Statului Ohio. Având în vedere populația orașului Columbus, care e mai mică decât 300.000, și ziua nep obișnuit de caldă, publicul adunat acolo era extrem de numeros. Persoanele cari se aflau acolo însărcinate cu controlul intrării, au evaluat numărul vizitatorilor la 35.000, pe când alții îl socoteau mai puțin numeros decât atât. O scrisoare a unuia dintre ofițerii stadionului către fratele Johnson spune:

„Referitor la întrunirea studenților Bibliei din 27 Iulie, permiteți-mi a afirma după evaluarea mea și cea a d-lui Royer, casierul departamentului athletic al Universității, numărul auditorului s'a ridicat aproape la 25.000. Putem afirma totodată că era cea mai selectă mulțime ce s'a adunat vreodată în Stadium. Nici un incident n'a avut loc în timpul întrunirii, și întreaga adunare s'a purtat atât de cunviincios, cum trebuie la orice întrunire religioasă.

Appreciem pe deplin publicitatea ce ați făcut-o Stadionului și Universității, știind că foarte rar îngăduim intrarea gratuită a poporului în Stadion, deși suntem întotdeauna mulțumiți când vin să inspecteze terenurile și clădirile.

Mulțumindu-vă pentru binevoitorul concurs ce ne-ați acordat întrebuițând acest loc, în revista Dvs.

Rămân cu toată sinceritatea al Dvs. Henry D. Vaughn.”

Cu ajutorul unui enorm tub acustic fiecare om a putut auzi perfect cuvintele conferențiarului. Discursul fu ascultat cu mare luare aminte și fiind o expunere spirituală a sofismelor creștinismului, fu primit cu entuziasm și aplauze de numeroasa asistență. Lunea următoare ziarul „Ohio State Journal” reproduce conferința în întregime.

BOTEZUL

Această slujbă a avut loc în bazinul de înot din Parcul Indianola, unde au fost botezați 485 persoane. O întreprindere de fotografii de filme fotografă acest botez, cari filme s'au vor răspândi prin toată țara și atrăgând astfel atenția asupra marelui număr de creștini cari au primit botezul Domnului.

DISCURSURILE

Este absolut imposibil pentru noi să reproducem toate discursurile ce s'au ținut aci. Multe au apărut în ziarele din Columbus, altele vor apare în „Turnul de Veghere.” Numărul viitor va conține discursul ținut de președintele societății Duminică d. m. și va fi publicat spre folosul oricui ar vrea să urmeze în rezumat conferințele la viitoarele întruniri mondiale.

Se poate spune că congresul și-a atins scopul Vineri la prânz. Conferențiarul arată ispita la care Satan supuse pe strămoșii noștri, pe Domnul Isus Christos și pe toți membrii Bisericii; aminti apoi că Adam și Eva au căzut în acea ispită precum a căzut și creștinismul nominal; că Isus ieși singur învingător și cât de necesar este ca și urmașii săi să facă la fel. În concluzia acestui discurs, fratele Rutherford citi un act de acuzare pentru aceste fapte, cerându-i aprobarea în forma unei rezoluțiuni a congresului. Fraatele Hemery din Londra, într'o scurtă dar bine simțită cuvântare, aprobă moțiunea arătând privilegiul acestui congres de a vorbi în numele Domnului. Fiind pus la vot congresul aprobă în unanimitate actul de acuzare. [Il vom reproduce la timp].

DISTRIBUIREA PUBLICĂ

S'au luat măsurile necesare ca acest act de acuzare să fie tipărit și distribuit publicului, iar ziua de 24 Octombrie e fixată ca ziua distribuirii în Statele Unite și Canada. O altă zi pentru distribuire generală în acelaș ținut e ziua de 31 Octombrie.

Tema esențială a congresului, și aceea asupra căreia s'a insistat mai mult, a fost privilegiul de care se bucură acum urmașii lui Christos, fiind puși la probă să-și dovedească credincioșia lor față de Domnul și Impărăția Sa. Credincioșie și fidelitate înseamnă să faci ceea ce ești dator să faci—să proclami ziua răzturnării Domnului nostru și să consolezi pe toți cari suferă: căci „se va predica această evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul.”—Matei 24:14.

Această mică armată a Domnului adunată la congresul din Columbus plecă întărită în credința sa și întărită în hotărîrea de a fi credincioasă și fidelă Domnului nostru, Regele regilor și Impăratul împărățiilor. Această mică armată de soldați ai crucei, înrolați pentru sfântă luptă a dreptății sub conducerea Prințului Păcii, va putea fi învinsă de o putere și de nici o vitură ce i-ar aplica dreptății. Fiecare trebuie să fie deci tare în Domnul și în puterea lui Dumnezeu. Suntem în ultimele zile ale conflictului pentru dreptate. Marele Căpitan al Mărilor noastre călărește spre o victorie sigură, iar aștele sale din ceruri îi armează voios. Credincioșii și cei dânsul în izbânda finală. Binecuvântat este poporul lui Dumnezeu binecuvântați sunt acci cari ascultă și se supun cuvintelor sale.

CONFERINȚA DE CREDINCIOȘI ÎN BUCUREȘTI

Iubiți frați:

Cunoașteți prin prezența despre bucuria ce noi am îmbrățișat-o în ziua de 12 l. c.

Precum voi ne-ați avizat, mai înainte, că frațele... va veni la București pe ziua de 12 Oct. a. c., și că dorește, ca cu ocazia venirii lui aici, se ne adunăm toți frații din regat, ca un fel de conferință.

Din timpul de când ne-ați avizat și până în prezent, am așteptat cu mare dor se vină aceea zi, cu promisiunea îndeplinită, deși au fost mai multe dureri și probe peste noi, cari ne apăsau și descurajau. Dar tot când ne aminteam căci cât de curând ne vom întâlni cu mai mulți frați din mai multe părți, și în mijlocul nostru vom avea și pe fratele nostru pe care atât de mult îl doream cu toții din regat, în deosebi eu mă gândeam cu aceasta.

Dar da... și bucurie: vedem atât de lămurit, cuvintele Domnului, cum sună în Proverbe 19:21: „Căci multe sunt cugetele omului, dar numai hotărârile lui Dumnezeu se îndeplinesc.”

Vine ziua de 12, și fr. nostru nu-i! Il așteptăm la gară la trenul accelerat și personal, de Sâmbătă seara, și Duminică dimineața, și la 12-3 și nu a venit, deși am avut toată speranța că va veni, precum noi deja am dat telegrama că aici este liniște, așa că a trecut timpul, și fr. nostru nu a venit. Dar frații vedeau cum veneau din toate părțile, și dela Galați, Conțești, Costești, Buzoiești, Grecianca, Valea-Mare, Satu-Lung și din Râșnov, așa că toți câți i-am avizat au venit, afară de fratele I., el nu a venit, din ce cauză nu știm. Așa că de toți frații din jur au fost 18; frați de toți am fost în toată adunarea, ziua 45 înși, seara 30. Așa iubiți frați bucuria ne-a fost mare, deși am fost numai noi, dacă iubitul nostru Părinte a hotărât așa ca fr. I. se nu vină, iar dacă venea și el cu adevărat că ne eră și mai mare bucuria.

Adunarea am avut-o la Bancă—loc foarte bun, în seara de 60 persoane. Adunarea s'a început dela orele 7 d. m. și a durat 5 ore, până la 7. În adunare au vorbit 4 frați: dela orele 2-3 s'a vorbit despre zguduirile din prezent, probele și încercările asupra poporului lui Dumnezeu, folosindu-ne de versurile din Malachi 3:1-3, de fratele Eote. Dela orele 3-4 s'a vorbit despre sfințenie, fără de care nimeni nu va vedea pe Dumnezeu (1 Tesaloniceni 4:3; Evrei 12:14) de fr. Cotu. Dela orele 4-5 s'a vorbit despre alegerea și pregătirea bisericii, din Proverbe 31:10-30, de fr.

Sabo. Dela orele 5-6 1/2 s'a vorbit despre anul-1925 din Cronologie, de fr. Ghindean. Iar dela orele 8 1/2, și până la 9 1/2 s'a vorbit despre datorințele noastre din prezent, în ce privește vestirea adevărului, de fr. Scurtu. Iar dela ora 9 1/2 și până la 11, s'a vorbit că cum trebuie să procedăm când suntem trași la o răspundere, de către autorități, cum trebuie să ne prezentăm în fața lor, de fr. Berariu. Aceasta adunare dela 8 1/2 și până la 11 a fost la locuința Colportorilor. Iar în urmă sau la finea adunării, ne-au transmis fr. Boriceanu salutarea fraților din părțile lor, și și-a exprimat și el bucuria, ce a avut-o în mijlocul nostru, și ne-a mai spus și el unele experiențe de ale lui. În fine, am observat că toate au mers bine, și am simțit și prezența Domnului în mijlocul nostru, și că ne-a binecuvântat, cu o așa mare bucurie și liniște, la care noi nici nu ne-am așteptat. Toți s'au bucurat, în deosebi frații din București, au spus că de când sunt frații aici, nu a fost o așa frumoasă și mare adunare ca aceasta.

Pe scurt aceasta am dorit ca să vă scriem, ceea ce credem că și voi ați dorit ca să știți.

Vă salutăm cu iubire frățească, din sinceritate, pe toți.

Ai voștri frați în cauza sfântă.

BUCURIE ÎN NECAZ

Iubite frate:

Cetind Buletinul și T. de V. din l. c. nu am putut a-mi stăpâni firea să nu plâng, de bucuria și curajul ce l-am primit din aceste îndemnuri și sfaturi sfinte. Cetind T. de V. „Datoriile noastre prezente”, și pe pagina 142 „Creatura Nouă”, atât mi-a deșteptat mintea și zelul sau entuziasmul încât multe idei ce mi le-am fost proiectat mi le-am înșchimbât cu totul, și m'am hotărât ca cu mai mare zel și dragoste voi servi pe Veșnicul Rege, și cetind Buletinul, toate mădulările mele s'au cutremurat în tot corpul meu, aveam furnici și mă simțeam parcă nu sunt pe pământ, deși mă aflam într-o stare foarte disperată și apăsât de mai multe cauze. Dar, cetind Buletinul sunt cu totul înșchimbât. Am mulțumit lui Dumnezeu de aceste îndemnuri și sfaturi, căci au fost chiar la timp; doresc ca bunul nostru Părinte Cereșe se ne deie la toți zelul și curajul ca se putem al reprezenta în orice loc și timp, special în aceste zile de greutate pentru cei credincioși. Pace vouă!

Al vostru frate
M. B.

SLUGA CEA CREDINCIOASĂ

Intră, sluga mea cea pioasă,
Căci tu ești credincios:
Tu pentru datorie și dreptate
Ai adus ca jertfă, mai mult și mai mult
Cu talentii incredințați,
Viața ta,
Casei mele cinstite
În puterea imperiului meu.
În nici un lucru,
Folos propriu n'ai căutat:
Pentru mine nimic prea mult,
Nimic n'ai considerat.
Tu ai luat de bun jugul meu,
Bucuros ai luat povara
Pe care vrei să o porți în veci.
Și încă... în bună

Căci răsplătesc pe cei credincioși:
Impărăția cerurilor este a ta,
Ba, mai mult, coroana vieții!
Căci, cel care fără sfială
Prețuiește mult pe cel mic,
Care credincios e în cele mici
Peste „multe” va fi pus.
Și'n împărăția de ani o mie
Trebuie tu cu mine să domnești.
Deasemenea eu vroesc,
Pe tine cu vrednicia de preot,
Să te împodobesc;
Până ce toate noroadele pământului
Vor recunoaște pe Dumnezeu de Domn:
Aceluia îi voi da eu
Calitatea să poruncească.